Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улицѣ Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованій.

Рекламаціи неопечатаній вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр 40 к
на пôвъ року 2 зр 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . 45 к
Поединоке число 3 кр.

Ч. 73. | Нинѣ: гр. Ипатія пр. рим. Юлія | Завтра: Маріи Егип. Юстины | Второкъ 31 марта (12 цвѣтня) 1892 | Всходъ сонця 5 г. 17 м.; заходъ 6 г. 46 м. Баром. 763 герм. + 11·2° — 2 8° | Рôкъ II.

Економічна робота а Русины.

У насъ говорить ся и пише ся богато про економічну роботу, але коли прийдесь до дѣла, то нема кому до него взяти ся; показуе ся, що все кôнчить ся по найбôльшôй части на пустôй балаканинѣ и писанинѣ. Де тому причина? — можна бы спытати. Звѣстно, що Русинъ, то дуже добра сила робоча; то знаемо не лишь мы самй, але то признають намъ и другй, хочь бы лишь нашй найблизшй сусѣды и братя, Поляки. Русинъ, чи то вôнъ простый робôтникъ, чи учитель або урядникъ, або взагалѣ якій небудь робôтникъ въ приватнôмъ предприемствѣ, коли возьме ся разъ вже до роботы, то робить за десятьохъ, зъ повнымъ пожертвованємъ, сповняе зъ цѣлою совѣстею свôй обовязокъ; лишь тогды, коли прийдесь ему працювати самостôйно для себе самого, доти вôнъ показуесь по найбôльшôй части до нѣчого, тогды выступае на верхъ его байдужнôсть и легкодушнôсть. Колижъ оглянемось за причиною сего зъявища у Русина, то легко добачимо, що есть нею, що тахъ скажемо, вроджена ему лѣнивôсть. Лѣнивôсть есть, можна бы сказати, хибою народною Русинôвъ. Доки ихъ не змушуе або крайна бѣда та нужда або якась посторонна сила, тоды они не люблять брати ся до роботы, а хочь иногдѣ и проявляють ся у нихъ енергічнѣйшй поривы, то заразъ по першихъ хвиляхъ ослабають и розпочате дѣло зачинае нидѣти, а вôдтакъ и упадае. Коли розглянемось добре въ цѣлôмъ нашôмъ дотеперѣшнôмъ руху просвѣтно-економічнôмъ, то знайдемо на то аж надто яснй доказы. Возьмѣмъ хочь бы нашй читальнѣ. Зъ разу, коли була кинена перша гадка основувати читальнѣ, то они выростали якъ грибы по дощи; теперь же богато зъ нихъ знидѣло и зовсѣмъ запропастилось, а новй повстають лишь дуже рѣдко. То само стало ся и зъ торговлею. Спершу кинулись були нашй люде зъ одушевленємъ до неи; здавалось, що не то въ кождôмъ мѣстѣ и мѣсточку повстануть рускй торговлѣ, але и кожде село буде мати свою крамницю, но теперь мы ледви пôддержуемо одиноку на сѣмъ поли институцію нашу — „Народну Торговлю.“ Иншй поля економічнй позôстали не тыканй. Товариствъ господарскихъ у насъ зовсѣмъ нема, до ремесла и промыслу у насъ нѣхто и не берес̂я, а одиноке у насъ товариство ремѣсниче „Зоря“, у Львовѣ ледви животѣе.

Такъ то вроджена намъ лѣнивôсть не дае намъ розвивати ся економічно, а мы лишь знаемо стогнати и нарѣкати на всѣхъ и вся. За лѣнивствомъ иде и байдужнôсть. У декого есть може и добра воля и добра гадка, але вôнъ зсылаесь на другихъ, оправдуесь тымъ, що „якось то буде“, чекае, доки ажъ хтось за него не зробить, або не проложить ему дороги, не покаже ему способу.

Лѣнивство наше потягае за собою боязькôсть и бракъ иніціятивы на поли економічнôмъ, де якъ разъ треба мати якъ найбôльше вôдваги, якъ найбôльше енергіѣ и самому брати ся до дѣла. Та боязькôсть есть причиною, що хочь у нашихъ людей и суть якісь капіталы, зъ котрыми можна бы приступити не до одного дѣла економічного, котре бы якъ поодинокимъ особамъ такъ и цѣлому народови приносило значнй користь, то они волѣють, щобы капіталы спочивали таки въ скрини безъ всякого ужитку або де въ якôй касѣ на маленькій процентъ.

Отъ такй гадки насунулись намъ на голову, коли мы прочитали статейку въ „Душпастири“ про руске товариство асекураційне „Днѣстеръ.“ Тамъ ось якъ пише ся:

По довгихъ заходахъ удало ся Русинамъ узыскати вôдъ выс. Правительства концесію на асекураційне товариство, котре мае носити назву: „Днѣстеръ“. Се товариство на разѣ буде приймати обезпеченя вôдъ огню, однакожь зъ часомъ може розширити свою дѣяльнôсть також на иншй дѣлы асекураційнй, якъ на житє и градобитя.

Товариство се вôйде въ житє, коли призбирае ся основный фондъ 50.000 зр. за зложенємъ 500 удѣловъ по 100 зр., на котрй выданй будуть удѣловй листы. Сй удѣлы зôстають власностію тыхъ, що ихъ зложать, будуть процентувати ся и поволи амортизувати ся. Властителѣ удѣловыхъ листовъ суть заразомъ

19

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

Альфредъ, въ котрôмъ починала кипѣти кровь, зôрвавъ ся и побѣгъ до палаты.

Въ комнатѣ ґрафа горѣла ще лямпа и слуги казали, що не спить. Якъ грôмъ упавъ въ комнату братанокъ.

Ґрафъ ходивъ задуманый, зъ руками на задъ заложеными.

— А! ты ту? въ таку пору?

Видко було, що ґрафъ змѣшавъ ся.

— Я прийшовъ теперь, — сказавъ здержуючись Альфредъ — бо до завтра не мôгъ я ждати зъ просьбою, яку маю до стрыя.

— Яку просьбу, таку пильну?

— Справдѣ пильну; я не мôгъ бы заснути зъ думкою, що завтра вôдберуть менѣ приятеля. Ты казавъ Остапови выѣхати.

— Казавъ.

— До Бѣлои Горы, до шпиталю?

— Менѣ здаесь, що тамъ найлѣпше для него.

— Дорогій стрыю, — сказавъ Альфредъ — прошу тебе о одну ласку; о другу може вже нѣколи въ житю не буду тебе просити.

Стрый догадавъ ся, чого братанокъ хоче и усмѣхнувъ ся.

— Чогожь хочешь — скажи менѣ. — Чи увôльнити его?

— Такъ есть; але не щобъ ты его увôльнивъ. Я звертаю тобѣ всѣ грошѣ, якй ты на него выдавъ

— Пане Альфредъ!

— Любый стрыю, такъ и повинно бути.

— Любый братанку, а якъ бы я не хотѣвъ приняти?

— То я тобѣ въ замѣну дамъ своихъ людей.

— А певно, цѣкавый я, хто менѣ зможе заступити такъ талановитого чоловѣка? — сказавъ ґрафъ зъ кпинами.

— Грошѣ заступлять, — вôдповѣвъ коротко Альфредъ.

— То треба розважити и зачекати, — зморщивши чоло сказавъ ґрафъ — а може я его и зовсѣмъ не вôдступлю.

— Стрыю! ты не знаешь, якъ ты мене дуже мучишь.

— Тебе?

— То мôй приятель!

— Позволь собѣ сказати, що ты дуже незвычайныхъ приятелѣвъ добираешь собѣ.

— Я дивлюсь на серце.

— Менѣ здаесь, що на серце зважати, то ще мало. Ты повиненъ зважати и на рôдъ и на имя, яке оба маемо. Якъ опекунъ....

— Стрыю любый, я повнолѣтній.

— Спасибô тобѣ, що пригадавъ; такъ ты зовсѣмъ свобôдный. Отже роби собѣ, що хочешь, лишь дай менѣ сказати, що и я повнолѣтній вôддавна.

— То годѣ тебе умолити?

— Дай менѣ надуматись.

— Алежь таке обходженє зъ такимъ чоловѣкомъ....

— Я самъ судья своихъ поступкôвъ — вôдповѣвъ ґрафъ сухо.

Оба замовкли. Альфредъ взявъ за капелюхъ.

— Добранôчь и пращайте — сказавъ.

— Якъ то пращайте?

— Завтра рано ѣду и я.

— Щожь се значить?

— По просту выѣзджаю та й годѣ.

Ґрафъ удавъ, що трохи загнѣвавъ ся, але не сказавъ нѣчого, подавъ руку и поклонивъ ся. Альфредъ выйшовъ. Стрый глянувъ на дверѣ и затираючи руки, сказавъ до себе:

— Знаменито! Позбуду ся вôдразу двохъ. Міся буде княжною

Зъ кпинами поклонивъ ся дверемъ, затеръ руки и засмѣявъ ся якимись сухимъ та немилосерднымъ смѣхомъ.

властителями цѣлого товариства и выбирають зпосередъ себе раду завѣдуючу, котра справами товариства завѣдувати буде. Однакожь властителѣ удѣлôвъ не приймають на себе жадныхъ зобовязань бôльше. Удѣлы становлять фондъ ґарантійный доти, доки на ихъ мѣсце не узбирає ся фондъ резервовый. Сей фондъ основный однакожь мусить зложити ся до кôнця червня с. р., бо инакше концесія згасне. Узбиранемъ основного капиталу занимає ся комітетъ основателѣвъ, въ котрый входять: пп Теофиль Бережницкій, совѣтникъ апеляційный яко предсѣдатель; дръ Савчакъ Даміянъ, членъ Выдѣлу краевого, яко заступникъ предсѣдателя; Алексій Тороньскій проф. ґімн., Василь Нагорный, архітектъ и дръ Стефанъ Федакъ адвокатъ, яко члены.

Не прийшлось бы тяжко зôбрати потрѣбный капиталъ, коли бы его комітетъ схотѣвъ пошукати у Поляковъ, Жидôвъ або рôжныхъ банкôвъ, однакожь тогды затратило бы товариство характеръ рускій, бо оно було бы власностію тыхъ, що зложать капиталъ. Коли се товариство має мати характеръ рускій, то Русины мусять зложити удѣлы. Русины приймили вѣсть о удѣленю концесіѣ зъ радостію, однакожь коли ходить о зложене удѣлôвъ, то дехто зраженый деякими економічными неудачами середъ насъ, не довѣряє и боить ся одвѣчальности за можливиѣ страты. Однакожь одна або друга неудача не може насъ вже на вѣки засудити, щобы мы вже нѣколи жадного економічного дѣла не пôднимали. По друге зовсѣмъ що иншого єсть банкъ, а що иншого асекураційне товариство. Банки упадають часто по рôжныхъ мѣстахъ а асекураційнѣ товариства розвивають ся красно. А коли ще настане примусова асекурація селяньскихъ загородъ, то отворить ся широке поле дѣяльности для „Днѣстра". По трете, якъ высше сказано, властителѣ удѣлôвъ не приймають на себе жадной одвѣчальности за товариство бôльше.

„Днѣстеръ" основує ся на тыхъ самыхъ засадахъ, що и краковске Товариство обезпеченъ, т. е. на взаимности обезпеченыхъ такъ, що страты и зыски межи нихъ роздѣлюють ся. Видимо, якъ красно розвинуло ся Товариство Краковске, тожь надѣяти ся, що и „Днѣстеръ" буде мати будучнôсть, и хочь бы не такъ свѣтлу якъ Краковске, то все таки незгôршу, и може дати многимъ людемъ побôчный заробокъ, а навѣть и утримане. На кождый случай була бы сумна рѣчь, колибъ помимо одержаня концесіѣ не прийшло до завязаня товариства.

Певно—повторимо за „Душпастиремъ"— що була бы то сумна рѣчь, колибъ помимо одержаня коцесіѣ не прийшло до завязаня товариства. Ажь тогды выставили бы собѣ Русины самиѣ таке свѣдоцтво убожества, якого гôршого не мôгъ бы имъ нѣхто въ свѣтѣ выставити. Ажь тогды обезсилили бы себе самиѣ на довгиѣ, довгиѣ лѣта и дали бы доказъ, що они до економічнои роботы на трохи ширшиѣ розмѣры таки неспосôбниѣ. А причиною того не было бы таки нѣчого иншого, якъ лишь руска лѣнь и выплываючиѣ зъ неи всякиѣ иншиѣ хибы, якъ байдужнôсть, бракъ енерґіѣ и боязькôсть, котриѣ нѣгде такъ дуже не шкодять, якъ на поли економічнои роботы. Бо, возьмѣмъ добре на увагу: яка тутъ небезпечнôсть яка страта зложити удѣлъ 100 зр. и не приймати на себе нѣякои одвѣчальности? Або спытаймо: чи нема у насъ вже дѣйстно людей, котриѣ могли бы такій маленькій удѣлъ зложити? Дежь тамъ; але тиѣ, що могли бы то зробити, мусять насампередъ довго розважати, розбирати, ба, може бы таки найлѣпше було щобы ихъ до того хтось ажь змушувавъ. Пôдъ примусомъ Русинъ готовъ все зробити; безъ него, видко, не може обôйти ся. Въ тôмъ то и цѣле лихо наше, въ тôмъ и причина нашого упадку економічного.

Соймъ краєвый.

На 22-ôмъ засѣданю Сойму зъ дня 6 цвѣтня, пôдписавъ пос. Телишевскій петицію громадъ Ланы, Пятничаны и Соколôвка, пов. бôбрецкого и Выдѣлу повѣт. въ Бôбрцѣ о запомогу для голодуючихъ, а пос. Климъ Дѣдушицкій петицію погорѣлцѣвъ мѣста Жидачева.

Зъ порядку дневного ухвалено вôдступити петицію Выдѣлу повѣтового въ Сокали о реґуляцію Буга зъ притоками, правительству, а Выдѣлови краєвому поручено, щобы розслѣдивъ справу осушеня багонъ въ повѣтахъ сокальскôмъ, равскôмъ, жовковскôмъ, и каменецкôмъ, та предложивъ Соймови вôдповѣдниѣ внесеня що до робôтъ на пôдставѣ закона о меліораціи.

На реґуляцію несплавныхъ рѣкъ ухвалено на 1892 р. 57.548 зр.; на культуру торфовискъ въ Рудникахъ субвенцію 1000 зр.; ухвалено устроити постепенно 10 експозитуръ меліораційныхъ, а зъ початкомъ 1893 експозитуру въ Коломыи; вызначено двѣ стипендіи по 1000 зр. на три роки, для укôнченыхъ слухачѣвъ инжиніріѣ, для образованя ихъ въ техницѣ меліораційнôй, а двѣ стипендіи по 500 зр. для укôнченыхъ ученикôвъ школъ середныхъ для образованя ихъ на техникôвъ комасаційныхъ.

Въ справѣ реґуляціѣ Днѣстра, ухвалено проєктъ закона о реґуляціи тои рѣки межи Розвадовомъ а Журавномъ, и признано на 1892 р. дотацію въ сумѣ 18.000 зр., а Выдѣлови краєвому поручено, щобы выкôнчивъ проєктъ реґуляціѣ горѣшного Днѣстра, розпочавъ роботы около забудованя гôрскихъ потокôвъ и предложивъ справоздане о поступѣ тыхъ робôтъ.

Опôсля слѣдувало справоздане комісіѣ шкôльнои изъ справозданя краєвои Рады шкôльнои о станѣ школъ середныхъ и семинарій учительскихъ. Въ справѣ сѣй промавляли послы Щепановскій, Рутовскій, Дѣдушицкій, Телишевскій, Хотковскій и кн. Чарторыйскій. Изъ тыхъ промовъ зазначимо лишь, що пос. Рутовскій жалувавъ ся на то, що польскиѣ книжки подають за мало матеріялу зъ исторіѣ польскои и обмежають ся лишь на саму Галичину. Лѣпше вже подає ся исторія народна въ рускихъ пôдручникахъ; тамъ єсть бесѣда про цѣлу Русь Украину и Русь закарпатску. Бесѣдникъ обговорювавъ такожь лихій станъ нашихъ школъ народныхъ и пôдносивъ бракъ учителѣвъ. Пос. Телишевскій зазначивъ, що народъ хоче просвѣты, але або не має зовсѣмъ учителѣвъ або дуже лихихъ. Що до пôдручникôвъ рускихъ, то вôнъ дякує тымъ, що увзглядняли въ нихъ исторію Руси-Украины, але того, каже, все ще було за мало. Кн. Чарторыйскій зазначивъ, що учитель повиненъ бути добрымъ Русиномъ и Полякомъ та повиненъ знати, що має выховувати дѣти на добрыхъ Русинôвъ або Поляковъ,

---

VI.

Альфредъ выйшовъ гнѣвный, змѣшаный и неспокойный зъ комнаты стрыя и вертавъ скоро до свого мешканя, коли наразъ въ коридори стрѣтивъ Місю, якъ ишла назустрѣчь єму. По лици єѣ можна було пôзнати сильне зворушене и обурене.

— Я чула все — вôдозвалась скоро до Альфреда.

— Ты чула?

— Вертай зô мною.

— Куды?

— Пôйдемо ще разъ до него; я надѣюсь єго переконати.

— Дуже тобѣ дякую въ имени моѣмъ и єго,—вôдповѣвъ Альфредъ—але се мабуть на нѣчо не здасть ся. Хочь бы й о житє розходилось, то я не звыкъ два разы просити.

— Бо ты, любый Альфреде, занадто гордый. Колибъ о власне житє ходило, то що иншого, але якъ розходить ся о кого иншого, о чужу справу? Ты бы позволивъ знущатись надъ нимъ и не хотѣвъ бы навѣть спробувати?

— Тажь ты чула, що я пробувавъ — вôдповѣвъ Альфредъ.

— Позволь менѣ, що я тобѣ поможу. Менѣ здаєсь, що можу тобѣ въ тôмъ дѣлѣ придатись.

— Пробуй, Місю; але я вже не буду.

— Коли ты пôдешь зô мною, то я буду смѣлѣйшою. Прошу тебе, ходи!

Альфредъ задумавъ ся на хвилю, подумавъ и вернувъ зъ нею.

— Добре, иду.

— Дякую, ходѣмъ.

Зô спокойною повагою отворила Міся дверѣ комнаты батька, котрый ще проходжувавъ ся скоро по комнатѣ, та говоривъ самъ зъ собою. Побачивши доньку зъ Альфредомъ, застановивъ ся, здвигнувъ плечима и зморщивъ чоло.

— Я стрѣтила Альфреда и вôнъ пращавъ ся зô мною. Хоче вже завтра рано ѣхати. Що се має значити? — спытала Міся.

— Не знаю, — вôдповѣвъ змѣшаный батько — зовсѣмъ не розумѣю.

— Дорогій тату, то неприродне, вытолкуй менѣ се, прошу тебе. Я числила дуже богато на приѣздъ *тыхъ пановъ;* а они ледви показали ся и вже втѣкають. Прошу менѣ се пояснити.

— Я не можу здержувати Альфреда; вôнъ сказавъ менѣ, що вже повнолѣтній.

— Але о щожь ту пôшло? — перебила Міся нетерпеливо. — Я, бачу, чогось не знаю. Якесь непорозумѣнє?

— А! — докинувъ ґрафъ и тупнувъ ногою — не удавай, ты знаешь добре. Ту розходить ся о хлопа, зъ котрого вы всѣ хочете зробити панича, щобы намъ колись вôддячивъ ся такъ, якъ Ґонта Потоцкимъ,— додавъ гнѣвно усмѣхаючись —Але зъ того не выйде нѣчого.

— Я просивъ уже и дуже прошу ще стрыя, щобы вы вôдступили менѣ того, якъ кажете, хлопа, котрого я уважаю моимъ приятелемъ. Плачу за него.

— Не розкидай лише,—сказавъ ґрафъ— якъ не маешь що?

— Стôлько у мене мабуть найде ся, що на се выстане.

— На се? Ну, певно, але якъ ты схочешь такого пана грати, то се не довго потреває.

— Я на се приготованый.

— Дуже добре. А, гарно!

— Тату дорогій, — спытала Міся — що задумуєшь зъ Остапомъ? Мама умираючи, поручила менѣ єго; отже я нимъ опѣкуюсь и мене се обходить найбôльше. Я хочу знати, що зъ нимъ починаешь?

— Я тобѣ скажу — вôдповѣвъ Альфредъ. — Прийшовъ управитель зъ приказомъ, щобы Остап завтра рано на жидôвскôмъ вôзку выѣхавъ до Бѣлои Горы, де має заступити цирулика Мошка; зъ платнею сто золотыхъ и мешканемъ у хлопскôй хатѣ.

— Зôдки выйшовъ, тамъ вертає — додавъ ґрафъ.

(Дальше буде.)

а пос. кс. Хотковскому сказавъ, що наша школа не есть безвѣроисповѣдною.

Переглядъ политичный.

Є. Вел. Цѣсарь выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Монахова въ гостину до кн. Леопольда и княг. Ґізелѣ. Въ середу поверне Є. Вел. Цѣсарь назадъ до Вѣдня. Въ добре поинформованыхъ вѣденьскихъ кругахъ политичныхъ не знають нѣчого о вѣсти, котру принесли були недавно тому польскѝ ґазеты, бутьто бы на маневры въ Перемышли мавъ приѣхати Є. Вел. Цѣсарь, нѣмецкій цѣсарь та ще й декотрѝ другѝ монархи.

Спôльне міністерство лагодить теперь проекты буджетовѝ для Делеґацій на 1893 р.; конференции міністеріяльнѝ вôдбудуть ся имовѣрно зъ кôнцемъ сего мѣсяця. Єсть въ плянѣ, щобы спôльнѝ Делеґации зôбрали ся найпôзнѣйше зъ кôнцемъ мая або зъ початкомъ червня. Въ Будапештѣ радѝ бы, щобы сесія спôльныхъ Делеґацій вôдбула ся якъ разъ въ пору, коли буде вôдбувати ся торжество 25-тыхъ роковинъ коронаціѣ Є. Вел. Цѣсаря на короля угорского.

Слѣдство противъ анархіста Равашоля вже скôнчене и процесъ розпочавъ ся дня 25 с. м. Равашоля будуть судити пôдъ именемъ Кеніґштайна, бо вôнъ есть незаконнымъ сыномъ Нѣмця Кеніґштайна и называесь по матери Равашоль. Мати его оповѣдае, що вôнъ бувъ зовсѣмъ порядным и честнымъ чоловѣкомъ, доки ажь не зôйшовъ ся съ другими анархістами и не познакомивъ ся зъ якоюсь женщиною, для котрои кравъ и розбивавъ.

Про нападъ польскихъ анархістôвъ на кс. Поніньского въ Косцельцу доносять ще, що они вôйшовши до его комнати приступили до него зъ револьверами и предложили ему червону карточку на котрôй такъ було написано: „Екзекутивный комітетъ польскихъ анархістôвъ приказуе вамъ выдати всѣ грошѣ на орґанізацію польскихъ анархістôвъ. Коли тому спротивитесь, то комітетъ укарае васъ смертію“. При убитыхъ анархістахъ знайдено паперы зъ котрыхъ выходить, що они зобовязали ся самѝ себе убити, коли имъ дѣло не удасть ся. Трупôвъ ихъ вôдфотоґрафовано.

Новинки.

Львôвъ дня 30 марта (11 цвѣтня).

— **Громадѣ Крехôвъ** въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. на будову школы.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ ц. к. старостамъ: Каролеви Коляржовскому, Юлієви Фрідріхови, Маркилови Манастирскому, Володиславови Хондзиньскому и Адамови Федоровичеви титулъ и характеръ радникôвъ Намѣстництва въ увôльненемъ вôдъ таксы.

— **Ц. к. краєва Рада шкôльна** зачислила книжку п. з. „Руска читанка для высшихъ шкôлъ середныхъ ч. І. уложивъ Олександеръ Барвиньскій. у Львовѣ. Накладомъ фонду краєвого“ въ списъ книжокъ дозволеныхъ до ужитку шкôльного въ школахъ середныхъ. Цѣна оправного примѣрника 1 зр.

— **Надане приданого.** Ц. к. Намѣстництво надало посагъ зъ фондаціѣ дра Ивана Фріда, Имени Єѣ Цѣс. Высокости Архікнягинѣ Ґізелѣ въ квотѣ 90 зр. Пелагіи Яцкович, убогôй сиротѣ по господарю селянинѣ въ Рѣсьнои рускои львовского повѣта.

— **Письменнѝ испыты клявзуровѝ** для кандидатôвъ стану учительского въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ розпôчнуть ся дня 27 мая с. р. а вôдтакъ будуть вôдбувати ся устнѝ испыты.

— **Почтова ѣзда** замѣсть одноразовои пôчне вôдъ 1 мая мѣжь Коломыєю а Залѣщиками курсувати два разы денно уладжена до перевозу подорожныхъ. Належитôсть выносити буде въ серединѣ воза по 4 кр. вôдъ особы и кільометра а на кôзлѣ по 3 кр.

— **Перевôзъ осôбъ и пакункôвъ** межи Австрією а Румунією черезъ Сучаву. Зъ днемъ 1 мая 1892 увôйде въ житє для прямого перевозу осôбъ и пакункôвъ межи Австрією а Румунією нова тарифа, котра зносить рôвночасно тарифу для прямого перевозу осôбъ и пакункôвъ межи Австрією, Галичиною а Румунією зъ 15 мая 1886 вразъ зъ додаткомъ І. зъ того самого дня, якъ тaкожь тарифу цѣнъ ѣзды и удѣлôвъ для згаданого руху вразъ зъ додаткомъ І. зъ 1-го падолиста 1891. До новои тарифы влучно крôмъ дотеперѣшныхъ тарифою означеныхъ стацій: „Львôвъ, Станіславôвъ, Коломыя, Черновцѣ и Сучава, ще Краковъ. Лавочне, Прагу (дворець товар. зелѣз. держ.), Берно и Вѣдень (дворець зелѣз. пôвнôч.) и розширено важность білєтôвъ до трехъ послѣдныхъ стацій на 10 днѣвъ. Примѣрники новои тарифы можна дôстати у зарядôвъ участь беручихъ взглядно на дотычныхъ стаціяхъ по цѣнѣ 15 кр. в. а.

— **Роботы приготовавчѝ** при будовѣ нового шляху зелѣзничого Станіславôвъ-Воронянка вже розпочали ся. именно помѣры маючихъ выяснити ся ґрунтôвъ пôдъ зелѣзницю. Въ Ворохтѣ розпочали роботы коло тунелю а те саме буде робитись и въ Ямнôй. Мосты розпôчнуть ся также будувати. Сама будова дороги и роботы въ Микуличинѣ наступлять пôзнѣйше.

— **Величный даръ.** Славный маляръ Матейко жертвувавъ для краю великій образъ „Походъ до костела св. Ивана у Варшавѣ по оголошеню конституціѣ 3-го мая“. Цѣлый Соймъ одноголосно именемъ краю выразивъ великодушному жертвувателеви свою подяку.

— **Справы особистѝ:** Директоръ почтъ и телеґрафôвъ, рад. Двору Сеферович, выѣхавъ до Вѣдня. — П. Андрій Цурковскій адъюнктъ суду окружного въ Тернополи перенѣсъ ся до Травника въ Боснѣ. Дня 7 с. м. пращала его сердечно громада тернопôльскихъ Русинôвъ.

— **Нещасте на водѣ.** Дня 5 с. м. утонило ся двохъ селянъ зъ Залужа коло Сянока, що переправляли ся черезъ Сянъ на другій бôкъ ораги. Они выѣхали були жидови на т. зв. заранокъ за келишокъ горѣвки та й келишокъ той переплатили житємъ. Причиною нещастя було то, що въ ночи прибула була вода зъ гôръ, а днемъ передъ тымъ люде ще ишли въ брôдъ черезъ рѣку.

— **Огнѣ.** Зъ Бурштина доносять, що тамъ дня 8 с. м. о 11-ôй год. рано повставъ въ домѣ Лейбы Гамера, огонь а въ чверть години опôсля горѣли вже домы въ ринку вôдъ пôвнôчнои стороны; до 12-ои згорѣвъ цѣлый рядъ домôвъ въ ринку. Вѣтеръ бувъ дуже сильный а искрами кидало такъ, що навѣть на костелѣ почавъ бувъ уже горѣти дахъ, однакъ удало ся святиню пригасити. Также вôдъ искоръ почавъ горѣти оденъ дôмъ въ зовсѣмъ иншôй сторонѣ мѣста, та пригашено его завчасу. До злокалізованя огню причинила ся жандармерія и недавно завязане товариство сторожи охотничои. Крôмъ касина, всѣ прочѝ будинки були жидôвскѝ. Причины огню не знати.

— **Похоронъ убитого коло Ицканъ Бродского** вôдбувъ ся нинѣ у Львовѣ. Тѣло нещасливои жертвы привезено зъ Румуніѣ до Львова, де зъѣхалась также родина покôйника зъ Варшавы. Бродскій бувъ офіциромъ въ резервѣ и згинувъ, якъ доносять теперь польскѝ ґазеты, въ поєдинку зъ якимсь п. М. Въ суботу розôйшлась була вѣсть, що той п. М. перебувае у Львовѣ и поліція выдала наказъ слѣдити за нимъ и арештувати. Тымчасомъ не знайдено его у Львовѣ. Вчерашный Dzien. Pol. привѣсъ вѣсть, що п. М. арештовано въ Стрыю, зъ вôдки мають его приставити до Львова. Чи се правда не умѣємо сказати. Розумѣє ся, що о сѣмъ загадочнôмъ поєдинку будуть ще довго кружити всѣляки вѣсти. Такъ н. пр. доносять вже теперь зъ Черновець до Pester Lloyd-а що покôйникъ згинувъ въ оборонѣ чести своеи жѣнки и що противникомъ его бувъ якійсь ґр. Роззадовскій. — Нинѣшнѝ ґазеты польскѝ подають вже яко рѣчь певну, що въ Стрыю арештовано дра медиц.. Александра Медвея, зъ Моршина за поєдинокъ зъ Бродскимъ и вôдставлено до Львова де вôнъ вже знаходить ся въ слѣдчôмъ арештѣ. Тымъ самымъ упадае вже и повысша вѣсть о поєдинку зъ якимсь Роззадовскимъ. Слѣдство въ сѣй справѣ веде рад. Льоренцъ а остоточна розправа вôдбуде ся передъ судьями присяжными на слѣдуючôй каденціи. Загально говорять. що поєдинокъ пôшовъ о жѣнку Бродского, котрый ставувъ въ оборонѣ чести своеи и свого дому. Розлѣплени въ мѣстѣ плякаты, на котрыхъ лишь мати, братъ и родина покôйника запрашали знакомыхъ и побожныхъ христіянъ на обрядъ похоронный, заповѣдали похоронъ на нинѣ зъ дворця зелѣзницѣ до костела оо. Бернардинôвъ, де мало вôдбути ся богослуженє, а зъ вôдси на кладовище Лычакôвске. Пôзнѣйше, мабуть зъ волѣ высшои власти духовнои, змѣнено порядокъ и похоронъ вôдбувъ ся просто зъ дворця зелѣзницѣ на кладовище.

— **Сцена въ львôвскôмъ трамваю.** Въ однôмъ ваґонѣ трамваєвôмъ, неподѣленôмъ на клясы, вертало оногды зъ дворця кôлька поважныхъ горожанъ а коло нихъ присѣвъ ся также и якійсь халатникъ, котрый своимъ поступованємъ такъ розсердивъ одного изъ ѣдучихъ, що той ажь прикликавъ кондуктора и сказавъ до него: Пане! постарайтесь о то, щобы въ ваґонахъ трамваєвыхъ побôчь таблицѣ, на котрôй написано: „Не вôльно курити“, була также таблиця зъ написею: „Чищенє носа повинно вôдбувати ся при помочи хустки“. Кондукторъ обѣцявъ то, впрочôмъ зовсѣмъ оправдане жаданє, подати до вѣдомости дирекціѣ.

— **На колѣна передо мною!** Въ однôмъ зъ вѣденьскихъ судôвъ лучилась сими днями така забавна пригода. Передъ судомъ ставувъ яко обжалованый якійсь п. Генрихъ Ш., котрого запôзвала его братова панѣ Анна Ш. за оскорбу чести. Обжалованый доказувавъ що его братова, „славна на весь Вѣдень розбôйниця“, побила его а всежь таки обѣцявъ ся вôнъ передъ судьєю перепросити єѣ. Судья вôдозвавъ ся тогды до позываючои: Вы чей згодите ся на то, щобы вôнъ васъ перепросивъ? — Позываюча: Абы лишь перепросивъ? Нѣ! На колѣна мусить тутъ упасти передо мною въ судѣ и пôднести руки до мене та просити прощеня! (Звертаючись до пôзваного:) Заразъ на колѣна передо мною! Сей часъ! — П. Ш. споглянувъ наляканый непевнымъ окомъ насампередъ на судью а вôдтакъ на братову, очевидно не знавъ, що мае робити, чи не припасти дѣйстно на колѣна. — Судья до позываючои: Вы мабуть того не на правду жадали. — Позываюча: Якъ то нѣ? Зовсѣмъ на правду! (До шурина:) Заразъ на колѣна передо мною! — Судья (дуже строго:) Досыть того! Я на то не позволю! Досыть сумно, що вы щось такого вымагаєте. — Позываюча: Вôнъ мене оскорбивъ. — Судьія: А вы его также, въ сѣй хвили, бо жадаєте, щобы вôнъ въ судѣ клякавъ передъ вами. Вôнъ прецѣ мужчина а не маленькій хлопець. Хочете, щобы вôнъ васъ словами перепросивъ, чи нѣ? — Позываюча: Най вже й такъ буде. — Судья выдавъ тогды вырокъ уневинняючій обжалованого. — Позываюча: А, то такъ не иде! Мусить „дуже“ перепросити. Я обстаю при тôмъ, щобы просивъ прощеня. — Судья (до обжалованого:) Годитесь на то? — П. Ш. иде тогды до братовои, кланяєсь єѣ и перепрошуе а вôдтакъ хоче єѣ обняти и поцѣлувати. — Позываюча (не даєсь:) Отъ якій зухвалый! Ще чого не стало! До того ще не прыйшло. — Судья (строго:) Тутъ не цѣлує ся! Цѣлуйте ся на дворѣ! Розправа скôнчена.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 11 цвѣтня. Ґр. Таффе выѣхавъ на кôлька днѣвъ въ гостину до своеѣ доньки на Шлеску.

Парижь 11 цвѣтня. Вчера наставъ въ Компієнь выбухъ въ наслѣдокъ пôдложеного на вôкнѣ у президента суду циновои посудины наповненои порохомъ. Выбухъ зробивъ лишь матеріяльну шкоду. Загально припускають, що то була месть лѣсовыхъ злодѣѣвъ.

Монаховъ 11 цвѣтня. Приѣхавъ тутъ Є. Вел. Цѣсарь австрійскій.

Мадритъ 11 цвѣтня. Королева-реґентка легко занедужала. — Въ копальняхъ въ Лінаресъ украдено значну скôлькость дінаміту.

Петербургъ 11 цвѣтня. Станъ здоровля міністра Вышнеградского поправивъ ся.

Римъ 11 цвѣтня. Аґентія Стефаніого доносить, що италіяньске правительство заявило Портѣ, що змѣна въ инвеститурнôмъ ферманѣ кедива не мае нѣякого вплыву на становище Италіѣ въ Массавѣ.

Поѣзды зелѣзничѝ.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:

8·31 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.

3·10 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова, и Стрыя.

11·12 п. особ.: зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.

6·17 п. особ.: зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова.

1·22 п. особ. 7·23 п посп.: зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина.

11·22 п. особ.: зъ Коломыѣ, Саніславова и Гусятына.

7·50 п. мѣш.: зъ Равы Рускои.

3·46 п. мѣш.: зъ Сокаля и Белзця.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечні.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечні преміованѣ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечні безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскоѣ желѣзноѣ дороги державноѣ.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскі Облигаціи индемнизаційні,

котрі то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякі **вильосованѣ, а вже платнѣ нѣсцеві паперы цѣнні, якъ также купоны за готôвку, безъ вспякоѣ провізіи, а противно замѣсцеві** лишенъ за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить. 2

При бôльшихъ замовленяхъ можливі уступки.

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками особъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручае торговля винъ

ІОАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни**, дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ** червоне 3 зр., старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Коньякъ францускій зъ фірмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Адреса Іоанъ Бауманъ въ Бохни.

Порто оплачуе замовляючій.

Цѣнникъ на бажане франко вôдворотною почтою.

ЗАПРОШЕНЕ.

Понеже сема точка порядку дневного на вôдбутыхъ дня 28 марта с. р. загальныхъ зборахъ для браку вымаганого §. 47 статутôвъ комплету не зôстала залагоджена, прото запрашае

Рада надзорча Повѣтового

ТОВАРИСТВА ЗАДАТКОВОГО

въ Бережанахъ

Шановныхъ членôвъ на обще зôбране, котре вôдбуде ся дня 23 н. с. цвѣтня 1892 о годинѣ 10 передъ полуднемъ, въ сали Рады повѣтовоѣ.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ:

Змѣна §§. 4, 12, 67 и 68 статутôвъ.

Бережаны дня 6 Цвѣтня 1892.

Дръ Станіславъ Шетцель секретарь — 62 — **Іосифъ Енджейовичъ** презесъ.

ПЕРША КРАЕВА ФАБРИКА

Выробôвъ плятированыхъ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Кракôвъ. Львôвъ,

Самовары тульскі и Чай хиньскій.

Направы, золоченя и посрѣблюваня по цѣнахъ фабричныхъ.

Цѣнники даромъ и франко. — Опаковане безплатно.

12

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ,

въ центральнôмъ складѣ

у Львовѣ улиця Гетманьска ч. 12

Властитель широкозвѣстноѣ фабрики чобôтъ въ Медлінґу, поручае Вп. Публицѣ на весняный сезонъ свôй богато заосмотреный складъ товарôвъ чобôтныхъ, зъ найлѣпшого матеріялу, дуже солідного выробу, всѣлякого краю, для мущинъ, дамъ и дѣтей, по дивно дешевыхъ, сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ, які суть вытисненѣ на пôдошвахъ.

На головный складъ у Львовѣ, ул. Гетманьска, ч. 12, наспѣвъ теперь свѣжій транспортъ зъ 12560 паръ мужескихъ, 12560 паръ дамскихъ и 25200 паръ дѣточихъ черевикôвъ и чобôтъ, де то також знайде хорошу обслугу всяке замовлене, въ кождôмъ напрямѣ вôдповѣдно до смаку, зъ великою точностію пôдъ управою мого выпробованого заступника

ЛЕОНА РАНДА.

О численнѣ замовленя упрашае уклôнно

55 **Альфредъ Френкель.**

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашоѣ часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансові и господарскі обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, які на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатій змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Складъ фабричный

ковровъ и матерій на меблѣ,

пôдъ фірмою

ФИЛИПЪ HAAS и СЫНЫ

ул. Ягайлоньска ч. 3.

поручае богатый доборъ **тапетъ** въ найновѣйшихъ взôрцяхъ зъ вôдповѣдными поволами, вôдъ найдешевшихъ до найдобрнѣйшихъ.

На жадане высылаемо взôрцѣ и беремо на себе вылѣплюване комнатъ за цѣну коштôвъ.

Телефонъ ч. 500. 56

Кльозетовый паперъ здоровля 100 аркушовъ а 50, 50 и 80 кр.

Паперові циґарницѣ 100 штукъ 40, 50 и 60 кр.

Тутки циґаретові (Houblon) 100 штукъ — 20 кр.

Паперъ листовый и коверты 100 штукъ 20, 30 и 50 кр.

Торговля паперу:

Heinrich Boschan

Wien I. Laurenzerberg:

Розсылка за готôвкою або послѣплатою. 63

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостатком по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ въ лакôтками, также по цукорняхъ

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.